

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری

۱۶ اکتوبر ۲۰۲۴

دفاع کوبا از فلسطین در مجمع عمومی سازمان ملل متحد:

سخنرانی برونو رودریگز پارایلا، وزیر امور خارجه کوبا، در هفتاد و نهمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد

آقای رئیس،

آقای دبیرکل،

اجازه دهید اولین کلام من ابراز همبستگی و حمایت کوبا از مردم برادر فلسطین باشد، قربانیان بیش از ۷۵ سال اشغال استعماری، نقض آشکار حقوق مشروع آنها به عنوان یک ملت، که در معرض ظلم، تجاوز، مجازات دسته جمعی و نژادپرستی قرار دارند.

در ۱۱ ماه گذشته، ارتش «اسرائیل» بیش از ۴۰ هزار غیرنظامی را کشته است. در این قتل‌های عام بی‌رویه و بی‌تناسب، خردسالان پسر و دختر بیش از مردان و زنان کشته شدند. آن‌ها با هماهنگی و سلاح‌های دولت امریکا و سکوت شرکاء کشته شدند. ما به بیش از ۲۲۰ کارگر سازمان ملل که آنها نیز به قتل رسیده‌اند ادای احترام داریم.

موضع کوبا روشن و صریح است. رئیس جمهور میگل دیاز - کانل برمودز گفت و من نقل قول می‌کنم: «تاریخ بی‌تفاوت‌ها را نخواهد بخشید و ما در میان آنها نخواهیم بود.»

این زخمی است بر وجدان بشری.

نسل‌کشی علیه مردم فلسطین باید بدون قید و شرط و بدون تأخیر متوقف شود!

«اسرائیل» با همکاری ایالات متحده جهان را در معرض خطر قریب‌الوقوع یک حریق بزرگ قرار داده است. عواقب

تجاوز غیرمسئولانه به لبنان، سوریه، ایران، و مردم خاورمیانه قابل پیش‌بینی نخواهد بود.

عالیجناب،

با گذشت ۷۹ سال از تأسیس این سازمان، نقض مستمر منشور ملل متحد و قوانین بین‌المللی، تجاوزات، مداخله در امور داخلی کشورها، و اعمال اقدامات قهری یکجانبه برای اهداف سیاسی به امری روزمره تبدیل شده است. دکترین‌های نظامی سلطه‌جویانه، توسعه‌طلبی و برتری‌طلبی به‌طور نگران‌کننده صلح و امنیت بین‌المللی را تضعیف می‌کند.

خطر فاجعه هسته‌ای واقعی و فوری است. برای نهمین سال متوالی، هزینه‌های نظامی جهانی در حال افزایش است و به رکورد ۲.۴۴ تریلیون دلار در سال ۲۰۲۳ رسیده است، از جمله، تریلیون‌ها دلار خرج توسعه سلاح‌های هسته‌ای می‌شود. علی‌رغم تلاش‌های جدی از جانب کشورهای عضو و امضاکنندگان معاهده منع سلاح‌های هسته‌ای و بخش‌های گسترده جامعه بین‌المللی، جهان در حال عقب‌گرد است.

ناگفته روشن است که «صلح بدون توسعه» وجود نخواهد داشت. کشورهای توسعه‌یافته، اگرچه ساکنان همین کره زمین هستند، از سرمایه‌گذاری حداقلی در رفاه و امنیت خود سرباز می‌زنند و به تعهدات بسیار ناچیز خود جهت کمک‌های رسمی به توسعه عمل نمی‌کنند. رقم ناچیزی که تنها کمتر از ۳۷/۰ درصد در آمد ملی آن‌ها است و به‌طور فخر‌فروشانه وعده داده شد، فوراً به دست فراموشی سپرده شد. توهم دستیابی به اهداف توسعه پایدار از بین رفته است.

این بحران‌های ساختاری هستند که توسط نظام امپریالیستی و نظم بین‌المللی به ما تحمیل شده‌اند. با زیر پا گذاشتن روابط بین‌دولتی اعضای سازمان ملل متحد، یا همان‌طور که برخی می‌گویند، با تضعیف نقش اساسی چنین روابطی در ترویج توسعه پایدار برای همه، هیچ مشکلی حل نخواهد شد.

این یک واقعیت غیرقابل انکار است که تغییرات اقلیمی به‌طور اجتناب‌ناپذیر در حال پیشروی است. دانشمندان در جولای ۲۰۲۴، برای ۱۳ ماه متوالی رکوردشکنی دما را اعلام کردند.

چنانچه الگوهای غیرمنطقی و ناپایدار تولید و مصرف سرمایه‌داری فوراً و به‌طور قابل‌توجهی تغییر نکند، مهار افزایش متوسط دمای جهانی به کمتر از ۱.۵ درجه سانتیگراد نسبت به سطوح پیش از صنعتی شدن غیرممکن خواهد بود. مسؤولیت‌ها مشترک اما متمایز هستند. این مسؤولیت‌ها برای همه یکسان نیستند و عادلانه هم نیست که چنین باشند.

با این حال، با اتخاذ هدف تأمین مالی جدید در کنفرانس آب و هوای سازمان ملل (COP۲۹) در آذربایجان، می‌توان گامی عاقلانه برداشت. کشورهای شمال برای آغاز کاهش شکاف تأمین مالی آب و هوا فرصت دیگری خواهند داشت. ما در جنوب جهانی، با توجه به موانع و دشواری‌های عظیمی که با آن روبه‌رو هستیم، هدف را باید چنان طراحی کنیم که نیازهای ما را جهت توسعه و عدالت اجتماعی تضمین و برآورده کند. راه‌حل به‌طور اجتناب‌ناپذیر باید شامل بخشش بدهی خارجی باشد، که قبلاً چندین برابر پرداخت شده است.

تنها غلبه بر امپریالیسم و سرمایه‌داری، و در این روند، ایجاد نظم بین‌المللی جدید، عادلانه و دموکراتیک می‌تواند ما را به‌طور قطع نجات دهد.

این نظم باید عادلانه، دموکراتیک و تضمین‌کننده صلح و «تعادل جهانی» و اعمال حق توسعه برای همه کشورها در شرایط برابری حاکمیتی باشد. گسترش و تقویت مشارکت و نمایندگی کشورهای در حال توسعه در فرآیندهای حکمرانی، تصمیم‌گیری و تدوین سیاست در سطح جهانی، و تأمین منافع و رفاه عمومی همه مردم در هماهنگی با طبیعت و مدیریت پایدار منابع طبیعی، و اعمال کامل حقوق بشر باید برای همه مردم تضمین شود.

چنین نظامی باید همزیستی نوین و متمدنانه میان ملت‌هایی باشد که در آن همبستگی، همکاری بین‌المللی، و ادغام و حل و فصل مسالمت‌آمیز اختلافات، به‌عنوان جایگزینی برای «فلسفه خلع‌ید»، جنگ، استفاده یا تهدید به زور، تجاوز،

اشغال، سلطه، و هژمونیک فرهنگی، سیاسی، مالی، فنی و نظامی، یا هر وسیله دیگری برای تهدید صلح، استقلال، و حاکمیت دولت‌ها باشد. نظم بدون محاصره یا اقدامات قهری یکجانبه، مبتنی بر چندجانبه‌گرایی و احترام کامل به منشور ملل متحد و حقوق بین‌الملل.

آقای رئیس، دولت ایالات متحده همچنان به‌وضوح عزم غیرقابل دسترسی، اما مضر برای فرماندهی و کنترل سرنوشت کوبا را نشان می‌دهد. این یک جاه‌طلبی قدیمی است که در دکترین مونرو تثبیت شده است، که ماهیت امپریالیستی، سلطه‌گر، و هژمونیک سیاست ایالات متحده را در قبال کوبا و منطقه «امریکای ما» را تعریف می‌کند.

محاصره اقتصادی، تجاری و مالی، فناوری، و در بخش ارتباطات نیز سیاستی است، که این کشور به‌عنوان یکی از سلاح‌های اصلی تجاوز برای نابودی اقتصاد کوبا در نظر گرفته است. دولت ایالات متحده به‌دنبال قطع درآمدهای مالی کشور، تحریک فروپاشی اقتصاد و ایجاد وضعیت بی‌ثباتی سیاسی و اجتماعی است. آسیب قابل‌مشاهده و غیرقابل انکار است، و بر زندگی همه کوبانی‌ها تأثیر می‌گذارد. این اقدامات با وحشیانه‌ترین کارزار اطلاعات نادرست و تهمت، با تلاش‌های همیشگی برای مداخله در امور داخلی ما، و با تساهل و همدستی با گروه‌هایی که اقدامات تروریستی خشونت‌آمیز علیه کوبا را از خاک ایالات متحده سازماندهی می‌کنند، همراه است. این اقدامات ناقض قوانین بین‌المللی است و با اهداف و اصول این سازمان و قطعنامه‌های متعدد مصوب مجمع عمومی مغایرت دارند.

این محاصره با گنجاندن کوبا در فهرست خودسرانه کشورهای که ادعا می‌شود از تروریسم حمایت می‌کنند، در وزارت خارجه آمریکا تقویت شده است. این یک نام‌گذاری جعلی است، بدون هیچ‌گونه اقتدار اخلاقی یا دستور بین‌المللی. به‌موجب آن، اقدامات تلافی‌جویانه‌ای علیه کوبا انجام می‌شود که به‌لحاظ فراسرزمینی از چارچوب صلاحیت حاکمیتی ایالات متحده خارج می‌شود و در داخل و علیه هر کشوری تجلی می‌یابد.

در ماه مه گذشته، خود وزارت امور خارجه اذعان کرد که کوبا به‌طور کامل در مبارزه با تروریسم همکاری می‌کند. این اعتراف صرف به حقیقت که در سطح جهانی شناخته شده است، اقدامات قهرآمیز محاصره را انعطاف‌پذیرتر نکرده است، اما حضور کوبا در این فهرست نامشروع را حتی ناسازگارتر، گیج‌کننده‌تر، و غیرقابل توجیه‌تر می‌کند.

بزودی انتخابات ریاست جمهوری جدید در آمریکا برگزار می‌شود، موضوعی که علی‌رغم عادت پلید و تاریخی دولت آن کشور به دخالت در انتخابات و امور داخلی همه کشورهای عضو سازمان ملل متحد، از جمله متحدان خود، تنها به مردم این کشور مربوط می‌شود.

تاریخ به ما نشان داده است که صرف‌نظر از نتیجه این انتخابات، سیاستمداران و بخش‌هایی که تهاجم علیه کوبا را به تجارتی پرسود تبدیل کرده‌اند، بدون توجه به نتیجه این انتخابات، همچنان به صدا و نفوذ خود ادامه خواهند داد. آنها یاد گرفته‌اند که سیستم سیاسی ایالات متحده را برای خدمت به یک برنامه محدود و خصمانه، برنامه‌ای که بسیار خاص است و فقط برای بخش کوچکی از نخبگان مورد توجه است، دستکاری کنند.

آنها به‌هیچ‌وجه نماینده خواست اکثریت مردم ایالات متحده و کوبایی‌هایی که در آنجا زندگی می‌کنند نیستند. نتیجه انتخابات هر چه باشد، کوبا به دفاع از حق حاکمیت خود برای استقلال و ساختن سوسیالیسم، همان‌طور که ما کوبایی‌ها تصمیم گرفته‌ایم، بدون دخالت خارجی ادامه خواهد داد. ما همچنین به دفاع از یک رابطه محترمانه و سازنده با ایالات متحده ادامه خواهیم داد.

آقای رئیس، در سال ۲۰۱۴، جامعه کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب (CELAC) در هاوانا تصمیم گرفتند که منطقه ما را به‌عنوان منطقه صلح اعلام کنند. این تعهد تاریخی هر روز منطقی‌تر می‌شود.

ما از صلح و چندجانبه‌گرایی در مواجهه با اقدامات قهری یکجانبه که به سوریه، بلاروس، نیکاراگوئه، ونزوئلا، زیمبابوه، جمهوری دموکراتیک خلق کوریا، ایران، روسیه، کوبا، و دیگر کشورها آسیب جدی می‌زند، دفاع می‌کنیم. ما هرگونه تلاش برای تضعیف نظم قانونی در کشورهايمان را از طریق کودتا بشدت رد می‌کنیم؛ اتفاقی که قبلاً در سال ۲۰۱۹ و ۲۶ جون ۲۰۲۳ در بولیوی رخ داده است و قرار است در هندوراس نیز تکرار شود.

ما تلاش‌ها برای ایجاد خشونت و بی‌ثباتی در ونزوئلا را محکوم می‌کنیم. ما حمایت قاطع و همبستگی خود را با دولت بولیواری، جنبش چاویستی، و اتحادیه مدنی - نظامی مردم ونزوئلا به رهبری رئیس جمهور نیکلاس مادورو موروس، بار دیگر تأکید می‌کنیم. فراخوان‌ها برای بی‌توجهی به نتایج انتخابات، غیرمسئولانه و بی‌احترامی به اراده مردم و نهادهای قانونی آن است.

اقدامات بی‌ثبات‌کننده علیه دولت آستی و وحدت ملی نیکاراگوئه باید متوقف شود. حمایت کامل ما از مردم برادر ساندينو ادامه خواهند داشت.

ما بر حمایت خود از حق قانونی پورتوریکو برای تعیین سرنوشت و استقلال تأکید می‌کنیم.

کشورهای حوزه کارائیب برای رویارویی با دشواری‌های خود شایسته رفتار منصفانه، خاص، و متمایز هستند. ما از ادعای عادلانه آن‌ها برای جبران خسارات ناشی از استعمار و برده‌داری حمایت می‌کنیم.

جامعه جهانی به هائیتی، این قهرمان اولین انقلاب استقلال‌طلبانه و ضد برده‌داری قاره آمریکا، به‌طور تاریخی و امدار است. ما از تلاش‌های جامعه کارائیب (CARICOM) برای یافتن راه‌حلی پایدار جهت بهبود وضعیت بحرانی هائیتی، تا به استقلال و حاکمیت آن ملت خواهر احترام گذاشته شود، درود می‌فرستیم.

ما از حق قانونی حاکمیت مردم ارجنتاین بر جزایر مالویناس، ساندویچ جنوبی و جورجیای جنوبی، و مناطق بحری اطراف آن حمایت می‌کنیم.

ما بار دیگر بر حمایت و تعهد خود به تلاش‌های صلح در کلمبیا تأکید می‌کنیم، و تا آنجا که ممکن است، همانند گذشته، کمک‌های خود را تضمین کرده و به آن ادامه می‌دهیم.

افریقا، زادگاه بشریت، همیشه می‌تواند روی تلاش‌های کوبا برای پیشرفت در مسیر توسعه خود حساب کند. ما مجدداً بر همبستگی تزلزل‌ناپذیر خود با مردم صحرا و اعمال خودمختاری برای آنها تأکید می‌کنیم.

کوبا اقدامات هدفمند جهت آسیب رساندن به تمامیت ارضی و دخالت در امور داخلی جمهوری خلق چین را قاطعانه محکوم می‌کند و حمایت بی‌دریغ خود از اصل «چین واحد»، که مطابق قطعنامه تاریخی ۲۷۵۸، مصوب مجمع عمومی، جمهوری خلق را به‌عنوان تنها نماینده قانونی مردم چین به رسمیت می‌شناسد، تأکید می‌کند.

ما از راه‌حلی جدی، سازنده، و واقع‌بینانه، و دیپلماتیک با ابزارهای مسالمت‌آمیز برای جنگ کنونی در اوکراین، مطابق با قوانین بین‌المللی که امنیت و حاکمیت همه را تضمین می‌کند، دفاع می‌کنیم. در این زمینه، کوبا از پیشنهاد مشترک چین و برزیل برای راه‌حل سیاسی این بحران حمایت می‌کند.

آقای رئیس ،

بیانید نیروهای خود را جهت اطمینان از اثربخشی نهادهای چندجانبه با یک دیگر متحد کنیم تا آن‌ها به منافع تحقیر شدگان، فقراء، نیازمندان، و استثمارشدگان، که اکثریت قریب به‌اتفاق هستند، بر اساس برابری عادلانه و اجرای حقوق بشر برای همه انسان‌ها و احترام به حقوق حاکمیت هر ملت، پاسخ دهند.

با سپاس فراوان.